

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.223/2019/7.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

. Gáspár Mónika előadó bíró

. Csőke Andrea bíró

A felpéres:

A felperes képviselője: dr. Németh Sándor ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Hetzmann Ügyvédi Iroda

A per tárgya: vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla

Gf.IV.20.337/2018/5/I. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Sz.-i Törvényszék 17.G.40.132/2017/19. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 112.976 (száztizenkétezerkilencszázhetvenhat) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes tagja és a felszámolás kezdő időpontjáig vezető tisztségviselője volt a 2016. július 5-ével felszámolás alá került **L.P.** Kft.-nek (a továbbiakban: adós gazdálkodó szervezet).
- [2] Az adós 2014. május 7-én együttműködési megállapodást kötött a felperessel az e-útdíjjal kapcsolatban addig végzett bevallási közreműködői tevékenység átadására. A felperes az együttműködési megállapodást 2014. december 31-ével felmondta, majd felszólította az adóst a szerződés megszűnésével kapcsolatos elszámolás

eredményeként 1.693.109 Ft megfizetésére. A felperes keresete alapján a **Sz.-i** Járásbíróság a 2017. szeptember 5-én jogerős ítéletével kötelezte az adóst 2.077.090 Ft megfizetésére.

- [3] Az adós 2015. március 4-étől fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, közzétett beszámolója szerint árbevétele 2014-ben 10.389.000 Ft, 2015-ben 0 Ft volt. A 2014. évi mérlegadatok szerint mérleg szerinti eredménye -584.000 Ft, forgóeszköz-állománya, azon belül pénzeszköze 8.152.000 Ft, illetve 1.156.000 Ft volt, míg 2015-ben forgóeszközei 3.184.000 Ft-ot, azon belül pénzeszköze 26.000 Ft-ot tett ki.
- [4] Az alperes 2015. április 8-án **A.-ban** - **E.** Ltd. néven - új gazdasági társaságot alapított, amelynek egyúttal ügyvezetőjévé is vált. Az újonnan alapított cég az adós által korábban gyakorolt tevékenységi körök mellett ipari automaták értékesítésével, szakértői tevékenységgel is foglalkozott. A társaság 2016. április 30-i beszámolója szerint teljes árbevétele 9.247 angol font volt, amely 3.210.280 Ft-nak felelt meg.
- [5] Az alperes az adós felszámolást megelőző vezetőjeként a felszámoló felé iratátadási kötelezettségének a törvényes határidőn belül nem tett eleget, az adós iratait - többszöri felszólítás után - 2017. szeptember 6-át követően bocsátotta a felszámoló rendelkezésére. Az adós közzétett beszámolójától eltérően az alperes 2016. május 24-i keltezéssel összeállított egy korrigált, 2015. december 31-i fordulónappal összeállított mérleget.
- [6] A felperes az adós elleni felszámolási eljárásban hitelező, követelését a felszámoló 40 napon túl, de a jogvesztő határidőn belül bejelentett követelésként nyilvántartásba vette. A bejelentett hitelezői követelés jogosultja engedményezés folytán II.rendű felperes neve.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes ügyvezetőként felel az adós vagyonában bekövetkezett 3.210.280 Ft-os vagyoncsökkenésért.
- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezését követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével látta el, ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 3.210.280 Ft-tal csökkent.
- [10] A határozat indokolása tartalmazta, hogy megállapítható volt a felperes kétségbe nem vont előadása szerint az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezése 2015. március 4-ével, megállapítható volt ezen felül az alperes kötelezettségeként a 2015. évi mérleg letétbe helyezése, amely

teljesült. A közbenső mérleg szöveges jelentésével igazoltan az alperes nem tett eleget a Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontjai szerint iratátadási kötelezettségének, a Cstv. 33/A. § (3) bekezdése szerint így fennálló vélelemmel szemben pedig nem igazolta sem a vélelem megállapításához szükséges feltételek hiányát, sem pedig azt, hogy a terhére értékelt vagyonsökkenés nem a hitelezők érdekeivel ellentétes magatartásának következménye. Kitért arra is az elsőfokú ítélet, hogy az adós közzétett mérlegei közül a 2015. évi beszámoló szerint a társaságnak nem volt bevétele az adott üzleti évben, amelytől eltért az alperes által az eljárás során csatolt korrigált mérleg. Az alperes a perben nem szolgáltatott kellő magyarázattal, nem adott számot az utóbb kimutatott eredmény mikénti felhasználásáról. Megállapíthatónak találta az elsőfokú bíróság azt is, hogy az újonnan **A.**-ban alapított cég 2015-ben bevételt realizált. Amennyiben az alperes ebben az évben nem hagyott volna fel az adós tevékenységével, a bevétel az adósnál jelentkezett volna. Az elsőfokú ítélet következtetése szerint a külföldi cégalapítás nem felelt meg a hitelezők érdekeinek, az alperes felelősségének terjedelme a kereset szerinti mértékben, a külföldi cég beszámolójában írt adattal egyező összegben megállapítható volt.

- [11] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [12] A jogerős ítélet indokolása elsők között tartalmazta, hogy a keresetlevél 2017. október 24-i előterjesztése miatt, a kereset elbírálására a Cstv. 2017. július 1-jétől hatályos 33/A. §-a volt irányadó a 2017. évi XLIX. törvény 37. § (4) bekezdése alapján. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében szabályozott vezetői felelősség nem azonosítható a tag konszernjogi felelősségével [Cstv. 63. § (2) bekezdés], abban az esetben sem, amennyiben a tag és az ügyvezető személye egybeesik. A tagi és az ügyvezetői jogosítványok egymással nem azonosíthatók, ezért jelen ügyben önmagában az ügyvezető jellemzően operatív tevékenységén kívüli magatartásnak minősülő cégalapítás nem volt az ügyvezetői felelősség alapjául értékelhető. Az alperes felelőssége alapjául azonban a felperes további, a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alá tartozó körülményekre is hivatkozott, mégpedig arra, hogy az alperes az adós ügyfélkörét átvitte, tevékenységi körét kiszervezte az újonnan alapított társasághoz. Az így megjelölt magatartás alkalmas volt az alperes ügyvezetői felelőssége vizsgálatára, amennyiben az ügyfélkör konkurens céghez történő átvitelében, a tevékenységi körnek a külföldi céghez való áttelepítésében az alperes aktív szerepet vállalt ügyvezetőként.
- [13] Rögzítette a másodfokú bíróság, hogy az adott pertípusban főszabály szerint alakuló bizonyítási kötelezettséghez képest, amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően neki felrőhatóan nem megfelelően tett eleget az adós éves beszámolója külön jogszabályban előírt letétbehelyezési, közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesítette a Cstv.-ben előírt

beszámolókészítési, irat- és vagyonátadási, tájékoztatási kötelezettségét a felszámoló felé, neki kell bizonyítania, hogy tisztségének időtartama alatt a társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete nem következett be, vagy ha ilyen körülmény fennállt, vezetési feladatai ellátása során figyelembe vette a hitelezők érdekeit [Cstv. 33/A. § (5) bekezdés]. Megállapítható volt az ügyben a zárómérleghez készített szöveges beszámoló adatai szerint, hogy a felszámolás 2016. július 5-i kezdő időpontjához képest az alperes 2017. szeptember 6-án jelent meg a felszámolónál, ezt követő többszöri felszólításra tett csak eleget iratátadási kötelezettségének. A vélelem bekövetkezéséhez vezetett a vezető tisztségviselői kötelezettségek késedelmes teljesítése is, mivel a késedelem a hitelezők tájékozódási lehetőségét korlátozta. Utalt arra is a másodfokú bíróság, hogy az alperes a kórházi kezelése időtartamán túl (2016. szeptember 10-22.) késedelmét az iratátadással kapcsolatban nem mentette ki. Rámutatott továbbá, hogy megállapítható volt ezen felül az alperes mulasztása az adós éves beszámolója nem megfelelő letétbe helyezése miatt is. Az alperes saját előadása szerint a közzétett mérlegben szereplő adatok valótlanok bizonyultak, alkalmatlanok voltak az adós vagyoni helyzetére vonatkozó tájékoztatásra [a számvitelről szóló 2000. évi C törvény (a továbbiakban: Számviteli tv.) 15. § (3) bekezdés, Cstv. 33/A. § (5) bekezdés].

[14] Hangsúlyozta az ítéletábra, hogy a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerint jelen ügyben fennálló vélelem tényéből következően az alperesnek kellett bizonyítania a perben, hogy vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete, illetve hogy figyelembe vette a hitelezők érdekeit az ügyvezetési feladatai ellátása során. Az alperes a perben a fenyegető fizetéseképtelenség keresetben megjelölt idejét nem vonta kétségbe, azt pedig, hogy a hitelezők érdekeinek megfelelően járt volna el, nem igazolta. A felperes által csatolt iratokból megállapítható volt az adós tevékenységi körének kiszervezése az angliai céghez, a vagyoncsökkenés mértékét pedig alátámasztotta az újonnan alapított társaság mérlege. Mindezzel szemben az alperesnek kellett bizonyítania a két társaság tevékenységi köre kismértékű átfedését, illetve hogy az adós ügyfélköre nem került kiszervezésre, az angliai cég bevétele nem az ügyfélkör kiszervezésével és a tevékenységi kör áttelepítésével áll összefüggésben. Az alperes a rá háruló bizonyítási kötelezettségnek annak ellenére nem tett eleget, hogy a vonatkozó iratok a rendelkezésére álltak a két érintett társaság ügyvezetőjeként. A vélelem szabályából következően nem a felperesnek kellett alátámasztania az alperes felróható ügyvezetői magatartását, hanem az alperesnek kellett igazolnia a felelősség alóli kimentést.

[15] Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet álláspontjával a **Sz.-i** Járásbíróság előtt folyamatban volt perrel kapcsolatban, ami azon alapult, hogy a felszámoló ott kifejtett magatartása, a jogerősen elbírált felperesi követelés jelen pernek nem volt

tárgya.

- [16] Kiemelte végül a jogerős ítélet, hogy a közzétett beszámolóhoz képest a 2016. május 24-i keltezésű 2015. évi beszámoló mérlegadata, annak valósága nem volt ellenőrizhető. A felszámolási zárómérleg szöveges jelentése szerint a tevékenységzáró mérleggel 22.000 Ft pénzeszköz, valamint 813.000 Ft követelés került kimutatásra a felszámolási vagyonaiba tartozóként. A hitelesnek nem tekinthető, később összeállított 2015. évi mérleg az adós nettó bevételét 7.343.000 Ft-ban, eredményét 2.641.000 Ft-ban tartalmazta.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság kötelezését kérte új eljárásra, új határozat hozatalára.
- [18] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Cstv. 33/A. §-ába, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 5:30. §-ába, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 3. § (3) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. Az ügyben eljáró bíróságok jogszabálysértő következtetéssel állapították meg az alperes vezetői felelősségét az adós vagyonszökkenéséért az angliai társaság könyvelésében kimutatott árbevételel azonosított mértékben. Téves és megalapozatlan a következtetésük a vagyonszökkenés mértéke tekintetében az ok-okozati összefüggés fennállására is.
- [19] Előadta, hogy az első- és a másodfokú bíróság nem vette figyelembe nyilatkozatait, amelyek az adósi vagyonnak a felperessel kötött együttműködési megállapodást megelőző csökkenő tendenciájára vonatkoztak. Kiemelte, hogy az együttműködési megállapodás kifejezett célja volt az adós feladatai és tevékenysége fokozatos átvétele a felperes részéről, amelyből egyenesen következett korlátozott tevékenységi köre, árbevételeének csökkenése. A szerződő felek szándéka szerint az adósnak az ügyfelei egy részét át kellett adnia a felperes részére, az adós teljes forgalma a felpereshez kellett kerüljön. A megállapodás 2014. december 31-i felmondásával nemcsak a felperesnek, hanem az alperesnek is követelése keletkezett. Az adós fizetési nehézségei a felperes szerződésszegő magatartására vezethetők vissza, ami végül az adós vagyonában bekövetkezett kárhoz vezetett. Utalt arra, hogy a felperes által kezdeményezett perben a felszámoló hanyag módon nem tartotta fenn az adós beszámítási kifogását a rá engedményezett követelés alapján, az alperes viszont időközben súlyos egészségi problémákkal küzdött. Az alperes önhibáján kívül állt elő - követelésének elvesztése, súlyos betegsége miatt -, hogy az adós vagyona 2015-ben, 2016-ban csökkent. Rámutatott, hogy a felperesnek az együttműködési megállapodás megkötésekor látnia kellett az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetét, magatartása kifejezetten

e helyzet kihasználására irányult. Az elsőfokú bíróság az alperes előadását sem ebben a körben, sem a kimentés tekintetében nem vette figyelembe, nem értékelte a súlyos betegségére vonatkozó nyilatkozatát, a megjelölt tanúbizonyítást sem. Állította, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után nem tanúsított felróható ügyvezetői magatartást, amely megalapozná, hogy ebben az időszakban nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével járt el. Az ügyben eljáró bíróságok a csatolt okirati bizonyítékokból, a felek személyes előadásából téves jogi következtetésre jutottak, egyes releváns körülményeket figyelmen kívül hagytak. Hangsúlyozta, hogy az adós veszteségei növelésében maga a felperes is közrehatott, továbbá hogy az alperes a munkaviszonyával összefüggésben megillető követelését az adósra engedményezte, egészségi állapotához képest a társaság tevékenysége ellátásában közreműködött, aktív magatartást tanúsított abban, hogy a hitelezők vesztesége ne növekedjen.

[20] Kifejtette, hogy a felperes bizonyítási kötelezettségébe tartozott a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet beállása után az adós vagyonának, befektetett és forgóeszközei csökkenésének igazolása az alperes általa megjelölt magatartásának eredményeként. A felperes kereseti állításait nem támasztotta alá, egy logikátlan következtetéssel tartotta összefüggőnek az alperes másik társasága éves árbevételét az adós vagyoncsökkenésével. Tagadta, hogy az adósnál bekövetkezett vagyoncsökkenés mértéke azonosítható az angliai társaság könyvelésében kimutatott árbevétellel. Utalt a felek együttműködési megállapodására, amellyel az adós ügyfélkörét a felperesre átruházta, továbbá arra, hogy az együttműködési megállapodás megszűnését követően voltak ügyfelek, akik új szolgáltatót kerestek a felperes megfelelő szolgáltatása hiányában, magatartásukat, választásukat a szerződési szabadság alapelve szerint gyakorolhatták [Ptk. 5:30. § (1) és (2) bekezdés]. Az angol társaság bevételeit olyan új ügyfelek is generálhatták, amelyek nem hallottak sem a felperesről, sem az adósról, ezért az ő szerződésükkel elért eredmény semmiképpen nem értékelhető vagyoncsökkenésként. Álláspontja szerint amiatt, hogy a felperes ügyfelei felmondták a vele kötött szerződésüket, avagy mert nem az adóssal kötöttek ezt követően újabb szerződést, az alperes nem tehető felelőssé, a jelenség jogsértő kiszervezésként, átvitelként nem értékelhető. Hangsúlyozta, hogy sem a tevékenységi kör kiszervezése, sem pedig az ügyfélkör átvitele nem tisztázott a perben, az alperes a terhére rótt tevékenységeket nem tanúsította. A felperes nem támasztotta alá, hogy az alperes ügyvezetőként aktív csalárd magatartást tanúsított, és ez vezetett az adós ügyfeleinek elvesztéséhez.

[21] Megjegyezte, hogy vezető tisztségviselő felelőssége fennáll, amennyiben jogsértően továbbfolytatja az adós tevékenységét. A gyakorlat nem a tevékenység folytatásának észszerűségét vizsgálja, hanem a vezető tisztségviselő olyan csalárd magatartását, amelyet az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetében, arról tudva

követ el. Állította, hogy ügyvezetőként előreláthatóan és kirívóan észszerűtlen kockázatot tisztsége fennállása alatt nem vállalt, ennek ellenkezőjét a felperes nem bizonyította.

- [22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [23] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [24] Előrebocsátja a Kúria a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban, hogy felülbírálati jogkörét az adott ügyben nem irányadó, három kivételtől eltekintve, a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, a hatvannapos határidőben érkezett perorvoslati kérelemben – a következőkben kifejtettek szerint érdemi vizsgálatra alkalmas tartalommal – megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. Az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében – miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte – a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn belül kell rendelkeznie. Az rPp. 272. §-át 2012. szeptember 1-jei hatállyal módosító, az igazságügyi és közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CXVII. törvény 9. §-a és 17. §-a eredményeként a 2012. október 31-e után jogerőre emelkedett határozatok ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme – egyebek mellett – a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet – az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból kitűnően – konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.
- [25] Megjegyzi a Kúria, hogy az rPp. 272. § (3) bekezdése értelmében

egyedül akkor térhet el a felülvizsgálati kérelemben tévesen megjelölt konkrét jogszabályhelyektől az állított jogszabálysértések vizsgálata során, ha e körben nyilvánvaló, azonosítható elírás történt, vagyis ha a jogszabálysértés tényének megfelelő szöveges előadása alapján meg lehet állapítani, hogy a kérelem előterjesztője a kérelemben tévesen írtak helyett milyen jogszabályhely megsértésére kívánt valójában hivatkozni.

- [26] Az előzőekből következően elkészettsége miatt nem volt vizsgálható a felülvizsgálati tárgyaláson újonnan előadott hivatkozás a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésében írt vélelem alkalmazhatatlanságára. Tartalmi hiányossága - a jogszabálysértés szöveges körülírásának megfelelő jogszabályhely megjelölésének elmaradása - zárta ki a felülvizsgálati kérelem vizsgálatát abban a részében, ami a vagyonsökkenés, továbbá a felelősség alóli kimentés tekintetében megállapított ítéleti tényállás fogyatékoságán, a bizonyítékok nem megfelelő értékelésén alapult. Az alperes az rPp.-nek az általa kifejtett jogszabálysértéshez igazodó konkrét rendelkezését, az rPp. 206. §-át perorvoslati kérelmében ugyanis nem jelölte meg.
- [27] A felülvizsgálati kérelemnek a bizonyításra szoruló tényekkel, a bizonyítási kötelezettséggel és teherrel kapcsolatos tájékoztatás hibájában megjelölt hivatkozásával összefüggésben rögzíti a Kúria, hogy nem volt megállapítható az előadott eljárási szabálysértés lényeges kihatása az ügy érdemi elbírálására az rPp. 275. § (3) bekezdésében foglalt korlátozó rendelkezés szerint. Az rPp. 3. § (3) bekezdésében foglalt szabály megsértésének egyedül akkor tulajdonítható a jelzett kihatás, amennyiben kimutathatóan amiatt marad el a perben releváns bizonyítás, mert az ügyben eljáró bíróságok nem vagy rosszul osztották ki a bizonyítási kötelezettséget és terhet. Az eljárás irataiból megállapíthatóan az alperesnek további, önhibáján kívül elmulasztott bizonyítási indítványa nem volt, illetőleg a felülvizsgálati kérelem sem konkretizált. Kiemeli egyúttal a Kúria, hogy abban a körben, amelyet a jogerős ítélet a bizonyítást illetően hiányosnak tekintett és a bizonyítás elmaradását az alperes terhén értékelte, az alperes kifejezetten megtagadta személyes meghallgatása során a nyilatkozattételt, elhárította a bizonyítást (17.G.40.132/2017/7. számú tárgyalási jegyzőkönyv).
- [28] Tévesen hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a Cstv. 33/A. §-ának alkalmazása és hatálya kapcsán az egyedül figyelembe vehető csalárd ügyvezetői magatartásra. Vezető tisztségviselő felelősségének megállapításához elvezethet a hitelezői érdekekbe ütköző észszerűtlen ügyvezetői döntés is, a törvényben meghatározott további feltételek teljesülésével. Annak kiemelése mellett, hogy az adott pertípus keretében felállított törvényi vélelem szabálya valóban nem terjed ki az okozott vagyonsökkenésre; a vélelmező tényből közvetlenül a hitelezői érdekek figyelembevételére vonatkozó követelmény megsértése, közvetve pedig a fenyegető fizetésképtelenség bekövetkezése tekinthető bizonyítottnak (Gfv.VII.30.517/2018/6. számú ítélet), hangsúlyozza a Kúria, hogy -

a rendkívüli perorvoslat korlátaival kapcsolatban az előzőekben már kifejtettek szerint - nem bírálhatta felül a felülvizsgálati kérelemnek az rPp. 206. §-ára történő hivatkozása nélkül, hogy az ügyben eljáró bíróságok helyesen, okszerűen és az egyes felekre háruló bizonyítási kötelezettségnek megfelelően értékelték-e a bizonyítás eredményét.

- [29] Vizsgálta a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek a Ptk. 5:30. §-ában - ugyan tévesen, de nyilvánvaló elírással - megjelölt hivatkozását az rPp. kiegészítő szabályának alkalmazásával [272. § (3) bekezdés]. A szerződési szabadság Ptk. 6:59. § (1) bekezdésében deklarált elvének mikénti érvényesülése azonban nem volt jelen ügyre vonatkoztatható, az alperes felelőssége e szabály alkalmazásával nem volt kizárható.
- [30] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [31] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján az alperes köteles megfizetni a felperes 101.600 Ft összegű, áfával növelt ügyvédi munkadíjból, valamint 11.376 Ft összegben útiköltséget takaró készkiadásból álló felülvizsgálati eljárási költségét az rPp. 270. § (1) bekezdése, 78. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.
- [32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. december 10.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: